

DO YOU NEED HELP?
ΣΤΗΡΙΞΕ ΜΑΣ

Κανείς δεν επιλέγει να είναι πρόσφυγας

By Άρθρο γνώμης από τη Yusra Mardini | 15 Οκτ 2019

Η Yusra Mardini, πρόσφυγας από τη Συρία, Ολυμπιακή κολυμβήτρια και Πρέσβειρα Καλής Θέλησης της Ύπατης Αρμοστείας, δίπλα στην πισίνα όπου προπονείται για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Τόκυο το 2020. © UNHCR/Paul Wu

Το 2015, ήμουν μαθήτρια, 17 ετών, και ονειρευόμουν να εκπροσωπήσω τη χώρα μου σε διεθνείς αγώνες κολύμβησης. Καθώς οι συνέπειες του πολέμου στη Συρία μας άγγιζαν ολοένα και περισσότερο, και αφού αναγκαστήκαμε να εγκαταλείψουμε το σπίτι μας στη Darayya, η μεγαλύτερη αδελφή μου, Sara, κι εγώ αποφασίσαμε να ταξιδέψουμε στην Ευρώπη.

Ευελπιστούσαμε να φέρουμε σε ασφαλή τόπο και τη μητέρα μας και τη μικρότερη αδελφή μας, Shahed. Καθώς αναχωρούσαμε, η Shahed κρεμάστηκε επάνω μας και μας παρακαλούσε, κλαίγοντας, να μη φύγουμε.

Η απόσταση από τα τουρκικά παράλια έως τη βόρεια ακτή της Λέσβου, στην Ελλάδα, είναι μόλις 10 χλμ. περίπου. Τον Αύγουστο του 2015, η Sara κι εγώ μπήκαμε σε ένα φουσκωτό σκάφος, μαζί με άλλα 18 άτομα, μεταξύ των οποίων οικογένειες με παιδιά. Όλοι γνωρίζαμε ότι πολλοί άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους κάνοντας αυτό το ταξίδι. Όλοι φοβόμασταν το ίδιο. Θέλαμε όμως όλοι το ίδιο απελπισμένα να ξεφύγουμε από τη βία. Όπως οι περισσότερες βάρκες που κάνουν την ίδια διαδρομή, έτσι και η δικιά μας ήταν επικίνδυνα υπερπλήρης. Σε αυτή την απατηλά μικρή θαλάσσια απόσταση, ο κινητήρας της βάρκας μας έπαθε βλάβη.

Ο αέρας φυσούσε δυνατά και τη βάρκα μας τη χτυπούσαν τα κύματα. Άρχισε να σκοτεινιάζει. Η Sara κι εγώ ήμασταν έμπειρες κολυμβήτριες, όμως άλλοι επιβαίνοντες στη βάρκα δεν ήταν. Πέφταμε εναλλάξ στο νερό για να την ελαφρύνουμε και προσπαθούσαμε να τη στρέψουμε απέναντι στο κύμα ώστε να μην ανατραπεί. Φωνάζαμε για βοήθεια, αλλά δεν εμφανίστηκε κανείς.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτό το ταξίδι στη θάλασσα.

Κολυμπούσαμε για περισσότερες από τρεις ώρες. Όλοι προσεύχονταν. Τελικά, ο κινητήρας επανήλθε και φτάσαμε στην ακτή.

Με βασανίζει η ιστορία αυτή, προσπαθώ να καταλάβω γιατί εμείς τα καταφέραμε ενώ πολλοί άλλοι όχι. Κάθε φορά που ακούω για μια ομάδα ανθρώπων που πνίγηκε στη θάλασσα, θυμάμαι την εμπειρία αυτή, να κρατώ σφιχτά το σχοινί της βάρκας, πασχίζοντας απελπισμένα να κρατηθώ στην επιφάνεια του νερού.

Στο πλαίσιο του ρόλου μου ως Πρέσβειρας Καλής Θέλησης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, είχα την ευκαιρία να συναντήσω πολλά άλλα άτομα τα οποία έζησαν το δικά τους ταξίδια απελπισίας αναζητώντας την ασφάλεια. Σε ένα ταξίδι στη Σικελία με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, άκουσα ιστορίες άλλων ανθρώπων που είχαν διασχίσει τη θάλασσα από τη Βόρεια Αφρική στην Ιταλία, ιστορίες γεμάτες κακουχίες, σπαραγμό, θλίψη και τραυματικές εμπειρίες. Όμως, τελικά, ιστορίες επιβίωσης, όπως η δική μου.

Η Πρέσβειρας Καλής Θέλησης της Ύπατης Αρμοστείας Yusra Mardini στο ταξίδι της με τον Οργανισμό στη Σικελία επισκέφθηκε έναν ξενώνα για γυναίκες, οι οποίες είχαν διασχίσει την Κεντρική Μεσόγειο αναζητώντας ασφάλεια στην Ευρώπη. © UNHCR/Jordi Matas

Γνώρισα μια γυναίκα, τη Rita, η οποία έφυγε από τη Νιγηρία με το ενός έτους βρέφος της μετά τη βάνουση δολοφονία του συζύγου της. Μου μίλησε για το φρικτό ταξίδι της έως τη Λιβύη και έπειτα στην Ευρώπη. Ένα ταξίδι που στη διάρκειά του είδε φίλους να πεθαίνουν. Γνώρισα ένα 12χρονο κορίτσι από την Ερυθραία, το οποίο χωρίστηκε από τη μεγαλύτερη αδελφή του όταν διέσχισαν τη Μεσόγειο και δεν την έχει δει από τότε. Ήλπιζε να μπορέσει να πάει να συναντήσει τον αδελφό της στη Γερμανία. Γνώρισα κορίτσια που μου είπαν ότι τα πούλησαν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους.

Αυτό μου σπάρραξε πραγματικά την καρδιά. Μερικές φορές, ύστερα από αυτά που έχω ακούσει, δυσκολεύομαι να κοιμηθώ τη νύχτα.

Η βοήθεια που λάβαμε στη Γερμανία μου έδωσε τη δυνατότητα να επανέλθω γρήγορα σε μια φυσιολογική ζωή και να επιδιώξω το όνειρό μου να λάβω μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Όπως τονίζεται, όμως, στην παρούσα νέα έκθεση της Ύπατης Αρμοστείας, πολλά άλλα παιδιά αντιμετωπίζουν ακόμη απίστευτες προκλήσεις και κινδύνους καθώς μετακινούνται προς την Ευρώπη και εντός αυτής.

Κανείς δεν επιλέγει να είναι πρόσφυγας, να αφήσει τα πάντα πίσω του για ένα αβέβαιο μέλλον. Καθώς όμως οι πόλεμοι εξακολουθούν να μαίνονται, και άλλοι άνθρωποι θα νιώσουν αναγκασμένοι, όπως η Sara κι εγώ, να λάβουν παρόμοιες αποφάσεις. Όταν άνθρωποι που προσπαθούν να ξεφύγουν από τέτοιες βίαιες καταστάσεις και κάνουν τέτοια ταξίδια απελπισίας

φτάνουν στην Ευρώπη, οφείλουμε όλοι να κάνουμε το καθήκον μας να διασφαλίσουμε ότι θα λάβουν τη βοήθεια και τη στήριξη που χρειάζονται για να ξαναχτίσουν γρήγορα τις ζωές τους.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει μέριμνα ώστε τα παιδιά που φτάνουν στην Ευρώπη να βρίσκονται σε ασφαλή καταλύματα και να μην τίθενται υπό κράτηση, να αναγνωρίζονται ως παιδιά και να μπορούν να έχουν πρόσβαση στα συστήματα που προορίζονται για να τα βοηθήσουν. Να ενημερώνονται κατάλληλα για τις επιλογές που έχουν στη διάθεσή τους και, από τη στιγμή της άφιξής τους κι έπειτα, να μπορούν να συνεχίσουν, χωρίς διακοπές, τη φοίτησή τους στο σχολείο.

Η [Yusra Mardini](#) είναι Πρέσβειρα Καλής Θέλησης της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες. Η Yusra επιλέχθηκε για να συμμετάσχει σε αγώνες κολύμβησης στο Ρίο το 2016 ως μέλος της πρώτης Ολυμπιακής Ομάδας Προσφύγων.

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνεται στην έκθεση της Ύπατης Αρμοστείας "[Ταξίδια Απελπισίας](#)", η οποία αφορά τα παιδιά πρόσφυγες και μετανάστες που έφτασαν στην Ευρώπη μέσα στο 2019. Δείτε περισσότερα [εδώ](#).

English

 [Μοιράσου το στο Facebook](#)

 [Μοιράσου το στο Twitter](#)

[GLOBAL WEBSITE](#)

[UNHCR GREECE](#)

[OPERATIONAL PORTAL](#)

© UNHCR 2001-2020

Επικοινωνία

Όροι και προϋποθέσεις χρήσης

Follow

Ελληνικά